

ЛІТЕРАТУРА

1. Бальсевич В. К., Запорожанов В.А. *Физическая активность человека. К.: Здоров'я, 1987.- 223с.*
2. *Державні тести і нормативи оцінки фізичної підготовленості населення України / За ред. М.Д.Зубалія – 2-е вид., перероблене і доповнене.-К.,1997.-36с.*

THE LEVEL OF PHYSICAL TRAINING OF THE FIRST-YEAR STUDENTS OF TECHNOLOGICAL HIGH SCHOOL

OKSANA PHILIPCHUK

Podil'a Technological University

In this article the level physical training of the first-year students of technological high school are given.

РЕЖИМ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ ЯК ФАКТОР ОПТИМІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В СІЛЬСЬКИХ ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

ЛЮДМИЛА ХОХЛОВА

Миколаївський державний педагогічний інститут

Проблема дослідження та оцінки режимів рухової активності залишається і сьогодні досить актуальною, особливо тому, що рухова активність є одним з основних факторів, які визначають здоров'я та рівень фізичного стану населення (Андерсон К.П., Рутенфранц Д. та ін., 1982).

Велику роль у цій проблемі відіграє аспект організації рухового режиму. Теоретичні дослідження та практика фізичного виховання маленьких громадян України свідчать про значне зниження рівня здоров'я та фізичної підготовленості дітей дошкільного віку, особливо в умовах сільської місцевості. Тому за умов ситуації, що склалася, Міністерством освіти України у штатний розклад дитячих садків була введена посада інструктора з фізичного виховання та розвитку і введені в дію нові комплексні програми виховання та розвитку дошкільників "Дитина" та "Малюток", які передбачають щоденні фізкультурні заняття. Але і ці заходи все одно не вирішують вказаної проблеми.

Питанню розробки та обґрунтування режимів рухової активності присвячено багато наукових робіт. У них розглянуті питання вимірювання та оцінки рухової активності дітей різних вікових груп, обґрунтовані добовий та тижневий обсяги рухової активності в різних одиницях вимірювання (Boulton I., 1981, Sares W.H.M., 1986 та ін.). Зустрічаються різні погляди на нормативи рухової активності дітей. Гостро постає питання про нормативи рухової активності дитини в умовах сільських дошкільних закладів, фізичне виховання в яких має низку своїх переваг та недоліків, одним з яких є гостра нестача спортивних споруд та інвентарю.

Багато авторів у своїх дослідженнях вказують на зв'язок між руховою активністю та станом здоров'я людини, а також функціональними резервами і фізичною працездатністю з одного боку і соціальною адекватністю її обсягу – з іншого, які і повинні визначати її раціональні величини (Меерсон Ф.З., Фомін Н.А. та ін., 1984; Нікитюк Н.Б., 1994).

У сучасних умовах, коли серед підростаючого покоління України спостерігається високий рівень захворювань гострими респіраторними інфекціями (ГРВІ) та цілої низки інших захворювань дітей дошкільного віку, особливо актуальним є питання наукового обґрунтування рухових режимів, які б забезпечили дошкільнятам стабільний рівень здоров'я протягом цього періоду життя. Тому слід відзначити, що головним із факторів підвищення ефективності дошкільного виховання в умовах дошкільних закладів, і в першу чергу сільських, є оптимізація режимів рухової активності дітей дошкільного віку. Аналіз літературних джерел з означеної проблеми вказує на певну кількість особливостей фізичного виховання в цьому віці. А саме:

1. Базовою основою формування рухових навичок є розвиток фізичних здібностей (сили, швидкості у всіх формах, витривалості, гнучкості та спритності).
2. Рівень фізичної підготовленості дитини прямопропорційно залежить від режиму її рухової активності.
3. Розподіл матеріалу занять ґрунтується на обліку питань оптимізації рухового режиму дитини у дошкільному закладі та особливостей фізичного виховання в умовах сільських дошкільних закладів.
4. Процес рухової активності повинен включати в себе більшість із форм фізичного виховання з урахуванням вікових особливостей дитини.
5. Процес оптимізації рухової активності дітей дошкільного віку повинен враховувати досвід етнопедагогіки.
6. Фізичне виховання дітей дошкільного віку як у міських, так і в сільських дошкільних закладах повинно відбуватися за умов втілення у практику принципу врахування їх фізичного стану.

Таким чином, з усього вищевказаного зрозуміло, що головним фактором оптимізації процесу фізичного виховання дошкільників є наукове обґрунтування та раціоналізація режиму їх рухової активності.

ЛІТЕРАТУРА

3. Вільчковський Є.С. *Теорія та методика фізичного виховання дітей дошкільного віку*. – Львів: ВИТЛ, 1998. – 224 с.
4. Волков Л.В. *Спортивно-игровая физическая подготовка детей дошкольного возраста*. – Переяслав-Хмельницький, 1990. – 198 с.
5. Дмитренко Т.С. *Теорія та методика фізичного виховання дітей раннього та дошкільного віку*. – К.: Вища школа, 1979. – 287 с.
6. Плохій З.П. *Програма виховання "Малятко"*. – К.: Радянська школа, 1991. – 234 с.
7. Проскура О.В. *"Дитина" – програма виховання і навчання дітей дошкільного віку*. – К.: Освіта, 1993. – 324 с.

MOTOR ACTIVITY REGIME AS THE FACTORS OF OPTIMIZATION OF THE PHYSICAL EDUCATION PROCESS (AT RURAL ESTABLISHMENT)

LUDMILA KHOHLOVA

The Mykolaev State Pedagogical University

The article includes the dates of physical education process in rural establishments and correction of motor activity modes of children.